

GHI401

MAANDAG 30 OKTOBER 2006

FAMILIETHEATER / RECENSIE

Voorstelling BonteHond doet verlangen naar meer

Is u dat als ouder ook wel eens overkomen? Je bent in een uitgelaten stemming en loopt al gek doend een beetje door het huis te dollen. Dan plotseling zie je dat je kinderen naar je kijken met een blik van: 'Heb ik dat! Wordt die man dan nooit volwassen?' Dat gevoel omschrijft een beetje de sfeer van de nieuwe voorstelling van BonteHond. Een locatievoorstelling noemen ze het. Dat klinkt wat vreemd wanneer je gewoon in een theater speelt en niet op een bijzondere plek, maar het klopt wel. De zaal van de Metropole is volledig kaal gemaakt en ontdaan van elke luister zodat alleen de luxe tribune je er aan herinnert dat je in een theater zit. Samen met een kolossale muur die dwars door de zaal gebouwd is, vormt deze kaalheid een imposant decor.

Surpriseparty

Het is het nieuwe onderkomen van Jan, een pas gescheiden muzikant, die daar samen met zijn dochter woont. En Jan is jarig vandaag. Zijn vrienden hebben een surpriseparty voor hem georganiseerd om het afgelopen

Alleen voor grote mensen. Door: BonteHond. Regie en concept: Ingrid Kuipers. Spel: Suzanne Bakker, Collin van den Broek, Martine van Ditschuyzen, Mischa van Dullemen, Kiki Jaski, Susan Gritzman, Anil Jagdewsing, Kim Scheerder, Willmijn Zevenhuijzen. Piano: Jan Groenteman. Toneelbeeld: Tjallien Walma van der Molen. Geluidsontwerp: Hanneke de Feijter. Gezien: 29 oktober in Theater de Metropole, Almere. Nog te zien aldaar: 1, 3, 4 en 5 november. Daarna op basisscholen in Flevoland. Reserveren: www.schouwburgalmere.nl of 036-5339400

rotjaar een beetje te kunnen vergeten en met zeven volwassenen en twee kinderen barst het feest los.

Het begin is een spetterende chaos, met daarin een briljant moment als dochter Charlotte een liedje zingt over haar vertrokken moeder.

De gehele voorstelling is voor iedereen vanaf een jaar of zeven een feest om naar te kijken, waarbij maakster Ingrid Kuipers kans ziet om tussen alle absurditeiten, zang en dans door de nodige boodschappen mee te geven over het menselijke gedrag. Over hoe volwasse-

nen vaak heen walsen over de belangen van kinderen, dat extroverte kinderen meestal populairder zijn dan de wat stillere types en dat de meeste mensen (gelukkig) nooit helemaal volwassen worden. Alle losse stukjes en ogenschijnlijke toevalligheden vallen uiteindelijk in elkaar en vormen zo een goed te volgen verhaal. Daarbij kleedt het lichtontwerp knap en sfeervol de kale ruimte aan in steeds wisselende stemmingen en geeft het complexe geluidsdecor een geraffineerde extra dimensie aan de voorstelling. Alleen het happy end komt wat uit de lucht vallen en voelt aan alsof er vrij abrupt een eind aan de voorstelling gemaakt moest worden. Maar misschien ontstaat dat gevoel vooral omdat je het gewoon jammer vindt dat het afgelopen is.

Jammer ook dat deze voorstelling nog slechts vier maal in De Metropole te zien is en daarna op scholen. Gezien het fraaie decor kan het theater dat in januari moet sluiten beter nog een maandje open blijven.

MARTIJN HISSCHEMÖLLER

Gooi & Eemlander
30-10-2006